

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

5. NEDĚLE POSTNÍ - CYKLUS C

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první!“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“ (Jan 8, 1-11)

Milí přátelé, v dnešním evangeliu zazněla otázka: „Co říkáš ty?“ Tuto otázku řekli farizeové, kteří dobře znali zákon. Jak to, že tento zákon, je tak tvrdý k ženě, která zhřešila a není stejně přísný k ostatním, tedy k mužům? Proč se vlastně za hřích cizoložství, trestalo ukamenováním žen? Byl to velmi krutý způsob popravky, kde trestající nebyl jedinec, ale celý dav. To znamená, že trest byl kolektivní. Nikdo si pak nemusel říkat: „dotyčná zemřela, protože já jsem hodil kamenem (ostatně, dodržel jsem přece zákon), ale zemřela kamenem i těch druhých“. Vidíte, milí přátelé, jaká hrůza to byla? Tu ženu dovedli k Ježíši, aby mohli nejen odsoudit hříšnici, ale především proto, aby mohli odsoudit Ježíše. Kdyby totiž řekl Ježíš, že Mojžíšův zákon je příliš tvrdý, hned by ho mohli obvinít, že popírá židovské zákony, tedy židovskou víru. Kdyby řekl, že hříšnice má být potrestána podle Mojžíšova zákona, hned by ho mohli obvinít, že jedná proti Římanům, protože jen ti v té době směli vydávat rozsudky smrti. Jak se zachoval Ježíš? (*nechte odpovědět děti*) Psal něco do písku. Není vůbec důležité, co psal, ale je dobré si všimnout, že Ježíš tím uklidnil dav. Nenechal davu možnost, aby vybouřil svoji agresivitu. Nenechal se strhnout. I my často zažíváme v kolektivu rychlé vzplanutí pro odsouzení druhého, posmívání nebo dokonce agresivitu a šikanu. Co s tím můžeme udělat, když jsme toho svědky? Především to, že se nepřidáváme ke skupině, která touží po agresí. Svým klidem získáváme čas a uklidnění situace. A pak můžeme ukázat na pravdu a na milosrdenství. Pravda v tomto případě, byla ta, že kromě ženy museli být hříšníci i muži a ačkoliv se na ně nevztahoval tak strašný trest, nezbavovalo je to zodpovědnosti za jejich chování. Nebojme se tedy stejně jako Ježíš ukázat na pravdu, i kdyby to pro nás mělo znamenat, že nebudeme oblíbení. A mějme slitování s těmi, kteří dělají něco špatně. To neznamená, že souhlasíme s hříšným chováním. Hřích zůstává hříchem. Ale neodsuzujeme hříšníka. Ježíš přece té ženě říká: „Jdi a od nynějška už nehřeš“. Ani my nemáme soudit druhé. Sv. Augustín u tohoto evangelia řekl: „Zůstali dva: ubohá a milosrdenství“. Každý z nás si přeje, aby k němu Bůh byl milosrdný. Chceme to i my pro ty druhé? Dokážeme být stateční a bránit slabší?

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

5. NEDĚLE POSTNÍ - CYKLUS C

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první!“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“ (Jan 8, 1-11)

Pomůcky: Bible, kartičky, tužky

Milí přátelé, v dnešním evangeliu zazněla otázka: „Co říkáš ty?“ Tuto otázku řekli farizeové, kteří dobře znali zákon. Jak to, že tento zákon, je tak tvrdý k ženě, která zhřešila a není stejně přísný k ostatním, tedy k mužům? Proč se vlastně za hřích cizoložství, trestalo ukamenováním žen? Byl to velmi krutý způsob poprav, kde trestající nebyl jedinec, ale celý dav. To znamená, že trest byl kolektivní. Nikdo si pak nemusel říkat: „dotyčná zemřela, protože já jsem hodil kamenem (ostatně, dodržoval jsem přece zákon), ale zemřela kamenem i těch druhých“. Vidíte, milí přátelé, jaká hrůza to byla? Tu ženu dovedli k Ježíši, aby mohli nejen odsoudit hříšníci, ale především proto, aby mohli odsoudit Ježíše. Kdyby totiž řekl Ježíš, že Mojžíšův zákon je příliš tvrdý, hned by ho mohli obvinít, že popírá židovské zákony, tedy židovskou víru. Kdyby řekl, že hříšnice má být potrestána podle Mojžíšova zákona, hned by ho mohli obvinít, že jedná proti Římanům, protože jen ti v té době směli vydávat rozsudky smrti. Jak se zachoval Ježíš? *(nechte odpovědět děti)* Psal něco do písku. Není vůbec důležité, co psal, ale je dobré si všimnout, že Ježíš tím uklidnil dav. Nenechal davu možnost, aby vybouřil svoji agresivitu. Nenechal se strhnout. I my často zažíváme v kolektivu rychlé vzplanutí pro odsouzení druhého, posmívání nebo dokonce agresivitu a šikanu. Co s tím můžeme udělat, když jsme toho svědky? Především to, že se nepřidáváme ke skupině, která touží po agresivě. Svým klidem získáváme čas a uklidnění situace. A pak můžeme ukázat na pravdu a na milosrdenství. Pravda v tomto případě, byla ta, že kromě ženy museli být hříšníci i muži a ačkoliv se na ně nevztahoval tak strašný trest, nezbavovalo je to zodpovědnosti za jejich chování. Nebojme se tedy stejně jako Ježíš ukázat na pravdu, i kdyby to pro nás mělo znamenat, že nebudeme oblíbení. A mějme slitování s těmi, kteří dělají něco špatně. To neznamená, že souhlasíme s hříšným chováním. Hřích zůstává hříchem. Ale neodsuzujeme hříšníka. Ježíš přece té ženě říká: „Jdi a od nynějška už nehřeš“. Ani my nemáme soudit druhé. V Novém zákoně je to napsané v Matoušově evangeliu. *(Mt 7,1) Dejte dětem bibli a nechte je najít verš, který si opíšou na připravenou kartičku.*